

بررسی نحوه آموزش و ارزشیابی واحد های عملی پری کلینیک و کلینیک دندانپزشکی کودکان

از دیدگاه دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی تهران

تحقیقی

چکیده

ابراهیم نجف پور^۱
بهمن سراج^۲
سارا قدیمی^{۳*}
توحید مهدیلو^۴

۱. استادیار گروه دندانپزشکی کودکان، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز
۲. دانشیار گروه دندانپزشکی کودکان، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران
۳. دانشیار گروه دندانپزشکی کودکان، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران
۴. دندانپزشک

نویسنده مسئول: سارا قدیمی

sghadimi@tums.ac.ir

تاریخ دریافت: ۹۷/۱/۳

تاریخ پذیرش: ۹۷/۶/۲۶

زمینه و هدف: آموزش بالینی در دندانپزشکی به علت حجم بالای واحدهای عملی و ابعاد یادگیری مهارتی گسترده آن نیاز به توجه خاصی دارد. پژوهش حاضر با هدف بررسی نحوه آموزش و ارزشیابی واحد های عملی پری کلینیک و کلینیک دندانپزشکی کودکان از دیدگاه دانشجویان بخش در دانشکده دندانپزشکی دانشگاه تهران انجام شد.

مواد و روش ها: در این مطالعه مقطعی توصیفی - تحلیلی ۱۴۶ نفر از دانشجویان دوره عمومی، که واحدهای بالینی پری کلینیک و کلینیک دندانپزشکی کودکان را در بخش دندانپزشکی کودکان دانشگاه علوم پزشکی تهران گذرانده بودند؛ شرکت داشتند. به منظور گردآوری داده ها از پرسشنامه محقق ساخته که روایی و پایایی آن مورد بررسی قرار گرفت؛ استفاده شد. برای آنالیز توصیفی داده ها، از آماره های توصیفی و برای آنالیز تحلیلی داده ها برای بررسی تفاوت نظر دانشجویان بر اساس سال تحصیلی، جنس و سن از مدل رگرسیون چندگانه با استفاده از نرم افزارهای SPSS 22.0 استفاده شد.

یافته ها: در این مطالعه تنها ۳۸ درصد دانشجویان با نحوه ارزیابی مناسب دانشجویان در انتهای بخش مخالف داشت. تنها حدود ۳۰ درصد از دانشجویان میزان تجهیزات فیزیکی و وسایل و مواد مورد نیاز دانشجو در بخش و لابراتوار را مناسب ندانستند. در مورد اکثر مهارت ها، دانشجویان از بخش کودکان راضی بوده و قادر به انجام بیشتر مهارت ها به تنهایی بودند. بیشترین مشکل دانشجویان در رابطه با مهارت فضانگهدار (ثابت و متحرک) گزارش شد. سن و جنس دو عامل تاثیر گذار بر نظرات دانشجویان در برخی از موارد مورد سوال بود اما سال تحصیلی به دانشگاه بیشترین عامل تاثیر گذار بر میزان عدم امتناع از انجام مهارتهای مورد نیاز دندانپزشکی در بخش کودکان بود.

نتیجه گیری: دانشجویان در مورد نحوه آموزش واحدهای عملی پری کلینیک و کلینیک دندانپزشکی کودکان در مورد اکثر مهارت ها، از آموزش بخش کودکان راضی بوده و قادر به انجام بیشتر مهارت ها به تنهایی بودند. در مورد مهارتهایی مانند فضانگهدار، تهیه بسته های آموزشی می تواند باعث بهبود این مهارت ها گردد.

کلمات کلیدی: آموزش، ارزشیابی، دندانپزشکی، کودکان

برای حل مشکلات بیمار آماده می شوند که خود تحت تأثیر عوامل و متغیرهای متعددی قرار دارد (۱). طی سال های اخیر، مسئله آموزش بالینی مورد توجه زیادی بوده و مطالعات متعددی نیز در این زمینه انجام گرفته است تا شاید برخی فاکتورهای مؤثر در یادگیری دانشجویان در محیط بالینی مشخص شود. در این راستا،

مقدمه: آموزش بالینی، بخش اساسی و مهم آموزش در علوم پزشکی می باشد که بدون آن تربیت افراد کارآمد و شایسته بسیار مشکل و یا غیر ممکن خواهد شد. آموزش بالینی فرایندی است که در آن دانشجویان با حضور بر بالین بیمار و به صورت تدریجی به کسب مهارت پرداخته و با استفاده از تجربیات استدلال های منطقی کسب شده